

man Forholdet gjensidigt, saaledes at Huusbonden ikke mod Æhendets Villie tør give ham noget Vidnesbryd i hans Bog, saa skal jeg gaae ind derpaa, saa skal jeg med Fornøielse stemme for Loven, men i den Form, hvori den her foreligger, kan jeg ikke stemme for den.

Ansjoer: Jeg skal med Fornøielse stemme for Lovforslagets Overgang til anden Behandling, naaget jeg ikke vil tilbageholde den Bemærkning, at Æhendet, dersom Forslaget bliver Lov, for Fremtiden vil faae to Skudsmaalsbøger istedetfor een, en Æhendebog, som siger, hvorlænge han har tjent, og en anden Bog, hvori Vidnesbrydene staae.

Æscherning: Den sidste vil blive af egen Opfindelse, og vil ikke være tilstede som Følge af noget lovligt Paalæg.

P. C. Olsen: Jeg vil kun tillade mig den Bemærkning, at jeg virkelig ikke forstaaer, hvorledes den Kjendsgjerning, som det ærede Medlem her bagved (H. M. Petersen) nys anførte, at man kan finde Folk, som gjemme deres Skudsmaalsbøger, paa nogen Maade skulde kunne svæ'le, hvad jeg har anført, at man finder Skudsmaalsbøger, der indeholde Vidnesbryd, som ingenlunde kunne ansees for at være nogen god Veiledning. — Om det vilde tjene til at forlænge Forhandlingerne, naar det ærede Medlem skaffede saadanne Vidnesbryd, som af ham nævnt, tilveie, skal jeg ikke indlade mig paa; jeg troer imidlertid ikke, at det, hvorom det her gjælder, er om Forhandlingerne blive korte eller lange, men at det gjælder om, at Enhver giver det Bidrag til Sagens Oplysning, som han seer sig istand til at give.

Qvistgaard: Forrige Gang, da den ærede sidste Taler havde Ordet, spurgte han: Hvor er Betydningen af Skudsmaalsbøger? Efter den af den ærede Rigsdagsmand fremsførte Oplysning skal jeg tillade mig at svare ham, at Betydningen for mig ligger deri, at Skudsmaalet er givet af en hofat, og som saadan i Provindsferne temmelig bekjendt og renommeret Mand; et mindre godt Skudsmaals Betydning vil derfor kunne bedømmes noget i Henhold til et saadant Bekjendtskab. Det vil derfor være

en stor Støtte for Æhendet, naar det har det gode Skudsmaal fra en anerkjendt brav Mand, men er det Mobsatte Tilfældet, tager man ikke den Notice deraf, som man ellers vilde gjøre, og jeg er overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand med sin praktiske Indsigt vil erkjende Sandheden deraf. Naar jeg har talt imod det foreliggende Lovforslag, da taler jeg sandelig ligesaavel i Æhendets Interesse, som de, der paastaae, at den her tilsigtede Forandring skulde være i Æhendets Interesse, og troer jeg, at naar Meddelelsen af Skudsmaal skal berøe paa frivillig Overenskomst, vil det i mange Tilfælde see ud som en Ting, til stor Skade for Skudsmaalets Betydning, hvad der nu derimod ikke er Tilfældet, naar man veed, at det er af fri Villie, at det gode Skudsmaal er givet. Jeg maa saaledes holde for, at det er i Æhendets sande Interesse, at § 59 bliver uforandret.

P. C. Olsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

P. C. Olsen: Naar den ærede sidste Taler anførte, at naar der i en Skudsmaalsbog fandtes mobsatte Vidnesbryd fra forskjellige Personer, vidste man dog, hvad man skulde bømme om deres Paalidelighed, da man i Almindelighed kjendte de paagjældende Huusbonder, saa troer jeg dog virkelig ikke det er saa, navnlig her i Kjøbenhavn; det var aldeles tilfældigt, at den Vedkommende i det Tilfælde, som jeg anførte, kjendte den Mand, der havde givet et Æhende et slet Vidnesbryd. Jeg troer, at det ingenlunde kan opstilles som en almindelig Regel, at man kjender den, som meddeler Vidnesbryd. (Qvistgaard: Jo i Provindsferne.)

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

Æscherning: Jeg tillader mig at foreslaae nedsat et Udvalg paa 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen.